

Estela ibèrica

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Entre Avinguda Canalis i Carrer Font dels Joncs. Barri la Florida.

Coordenades:

Latitud: 41.52342
Longitud: 2.18554
UTM Est (X): 432047
UTM Nord (Y): 4597184

Classificació

Número de fitxa 08260 - 55
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Antic Ibèric
Segle - II
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus
Número inventari si, CCAA, n. 3254
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Museu Arqueològic de Catalunya (Barcelona)
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dj., 19/02/2009 - 01:00

Descripció

L'Estela ibèrica es va localitzar aproximadament a la zona avui situada entre l'avinguda Canalis i el carrer Font dels Joncs, al barri de la Florida. L'estela ibèrica és de pedra sorrenca i les seves mides són: 1,07 x 0,52 x 0,31m. La inscripció que porta gravada presenta 38 signes ibèrics d'una fondària d'uns 5 mm i es disposa en 7 línies. L'estela ibèrica escrita amb caràcters ibèrics, va ser datada pels arqueòlegs al segle II dC. La interpretació dels signes de l'estela ibèrica de Santa Perpètua de Mogoda, segons Manuel Gómez Moreno, una vegada suplerts enterament els signes inicials de les dues primeres línies: Allò que resta és segur.

Bascones o

Baintanes

Ebanen an

Runingica

Ortin se

igica siba

itin

(Vinyals, 1994: 63).

Observacions:

Coneguda també com Estela ibèrica de Can Soldevila (s. IIaC), segons RICART (1993: 170-171).

Actualment l'original es troba exposada al Museu Arqueològic de Barcelona (Passeig de Santa Madrona, 39-41. Parc de Montjuïc. 08038 - Barcelona). Hi ha una reproducció al fons del Museu de Santa Perpètua de Mogoda.

Les coordenades corresponen a l'indret aproximat de la troballa.

Foto 2. Autor: Fermí Vinyals. Publicada a; VINYALS, 1994: 63.

Història

Pel mes de maig de 1939, J. Velloso va localitzar l'estela ibèrica en el bosquet de Can Soldevila que és molt aprop de la Florida, a les rodalies de la Granja Soldevila i situada a uns dos quilòmetres al sud est de Santa Perpètua. J. Velloso trobà l'estela superficialment. Aquesta formava part d'uns bancs situats en un petit bosc artificial.

Bibliografia

PERICOT, L. (1940). "Lectura de la nueva estela ibérica". Ampurias. Barcelona.

RICART, Joan et alii (1993). Temps enrera, portes endins. Santa Perpètua de Mogoda. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Pàg. 170-171.

SERVEI D'ARQUEOLOGIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. (2009). Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental).

VELLOSO, J. (1940). "Una nueva estela ibérica". Ampurias. Barcelona.

VINYALS i ROVIRA, Fermí (1994). Història de Santa Perpètua de Mogoda. Des de la prehistòria als primers anys del segle XX. Santa Perpètua de Mogoda. Pàg. 63.

Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus (DOGC, n. 1367, 14. 11. 1990).

